

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Alexandry Skorvid
Přínos Fricise Brīvzemniekse k lotyšsko-ruským kulturním vztahům

Práce se zabývá působením představitele mladolotyšského hnutí Fricise Brīvzemniekse zejména na poli lotyšsko-ruských vztahů, a to zvláště v době jeho působení v Rusku v letech 1867–1887. Práce je rozdělena do tří kapitol, kdy v první je podán široký historický kontext doby se zaměřením na ruskou politiku v Pobaltí a na počátky mladolotyšského hnutí, druhá kapitola je věnována osobnosti a dílu F. Brīvzemniekse a jádrem práce je třetí kapitola, v níž je analyzována Brīvzemnieksova publikační a jiná činnost podle jednotlivých oblastí.

Jako vedoucí práce musím předně ocenit autorčin samostatný a vyzrálý přístup k práci, počínaje výběrem tématu, přes získání potřebných pramenů a literatury, jejich vhodnou strukturaci a analýzu až k vytvoření logicky uspořádaného a jazykově kultivovaného textu. Výběr tématu vyplýval ze zájmu studentky o lotyšsko-ruské vztahy, přičemž právě zvolený F. Brīvzemnieks byl jejich čelným představitelem, navíc v lotyšské i ruské odborné literatuře poněkud upozaděným v porovnání s jinými členy mladolotyšského hnutí. Studentka pracovala především s lotyšskými a ruskými knižními i časopiseckými prameny a sekundární literaturou, které si z velké části sama vyhledala, a přitom neopomněla nic pro téma podstatného, a to ani z české odborné literatury. O plodnosti autorčina bádání pak svědčí důkladný závěr, v němž studentka podrobně zhodnotila Brīvzemnieksův přínos. Učinila tak střízlivým a co nejobjektivnějším způsobem, s poukázáním na soudy, kterých je třeba se zdržet pro nedostatek materiálu.

S ohledem na to, že čeština není rodným jazykem autorky, je třeba vysoce ocenit nejen pravopisnou a formální „čistotu“ práce, ale také její kultivovaný a poutavý styl, který přesahuje běžný standard bakalářských prací. Překlepů je v práci minimálně, např. ve slově „dělení“ na s. 12, „nazýva“ na s. 13, „moskevskémm“ na s. 24, nebo „a“ v samotném závěru práce. Rovněž citační a poznámkový aparát je proveden velmi pečlivě.

K diskusi při obhajobě mám otázku na fázování lotyšského národního hnutí, které autorka přebírá od prof. Hrocha, ovšem bez podrobnějších dokladů. Jde mi o časování fáze A a její hodnocení jako „kusé“ (s. 15-16) a o tvrzení, že mladolotyšské hnutí mělo již koncem 60. let 19. století „relativně masový ráz“, když prof. Hroch toto období klade do počátku fáze B, tedy do fáze vlastenecké agitace.

Práci hodnotím jako jednoznačně výbornou.

V Praze dne 17. 8. 2017

Mgr. Pavel Štoll, Ph.D.